

Presă și informare

Curtea de Justiție a Uniunii Europene
COMUNICAT DE PRESĂ nr. 150/12
Luxemburg, 22 noiembrie 2012

Hotărârea în cauza C-139/11
Joan Cuadrench Moré/Koninklijke Luchtvaart Maatschappij NV

Termenul de introducere a acțiunilor în despăgubire pentru anularea zborurilor se stabilește potrivit normelor dreptului național al fiecărui stat membru

Dreptul Uniunii¹ recunoaște pasagerilor aerieni un drept la compensație care variază în funcție de distanța și de destinația zborului anulat, cu excepția cazului în care anularea este cauzată de circumstanțe excepționale, cu alte cuvinte cele care nu pot fi evitate în pofida tuturor măsurilor rezonabile adoptate de transportator. Pasagerii se pot prevala de acest drept în fața instanțelor naționale. Or, reglementarea europeană nu precizează termenul în care pot fi introduse acțiunile în despăgubire.

Domnul Cuadrench Moré a cumpărat de la compania KLM un bilet pentru un zbor de la Shanghai la Barcelona, prevăzut pentru 20 decembrie 2005. Deoarece respectivul zbor a fost anulat, acesta a fost obligat să călătorească a doua zi cu o altă companie aeriană via Munich.

La 27 februarie 2009 - adică după mai mult de trei ani - domnul Cuadrench Moré a introdus la instanța spaniolă o acțiune împotriva KLM prin care a solicitat o compensație de 2 990 de euro, majorată cu dobânzi și cheltuieli de judecată, ca despăgubire pentru prejudiciul cauzat de anularea zborului în cauză.

În această privință, KLM a aratat că acțiunea era prescrisă pentru motivul că termenul de doi ani pentru introducerea acțiunilor în răspundere împotriva operatorilor de transport aerian, prevăzut de Convenția de la Varșovia² și de Convenția de la Montréal³, expirase.

În acest context, Audiencia Provincial de Barcelona (Spania), sesizată cu cauza, solicită Curții de Justiție să stabilească dacă termenul de introducere a acțiunilor având ca obiect plata compensațiilor prevăzute de dreptul Uniunii este prevăzut de Convenția de la Montréal sau de alte dispoziții, și anume, în special, de normele fiecărui stat membru în materia prescripției acțiunilor.

În hotărârea pronunțată astăzi, Curtea apreciază că termenul **de introducere a acțiunilor prin care se urmărește plata compensației pentru anularea unui zbor**, prevăzută de dreptul Uniunii, **se stabilește potrivit normelor fiecărui stat membru în materia prescripției acțiunilor**.

În această privință, Curtea reamintește că, în lipsa unei reglementări a Uniunii în acest domeniu, revine ordinii juridice a fiecărui stat membru sarcina de a reglementa modalitățile procedurale aplicabile acțiunilor destinate să asigure protecția drepturilor conferite justițiabililor de dreptul

¹ Regulamentul (CE) nr. 261/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 februarie 2004 de stabilire a unor norme comune în materie de compensare și de asistență a pasagerilor în eventualitatea refuzului la îmbarcare și anulării sau întârzierii prelungite a zborurilor și de abrogare a Regulamentului (CEE) nr. 295/91 (JO L 46, p. 1, Ediție specială, 07/vol. 12, p. 218).

² Convenția pentru unificarea anumitor norme referitoare la transportul aerian internațional, semnată la Varșovia la 12 octombrie 1929, astfel cum a fost modificată și completată prin Protocolul de la Haga din 28 septembrie 1955, prin Convenția de la Guadalajara din 18 septembrie 1961, prin Protocolul semnat în Guatemala la 8 martie 1971, precum și prin cele patru protocoale adiționale de la Montréal din 25 septembrie 1975.

³ Convenția pentru unificarea anumitor norme referitoare la transportul aerian internațional, încheiată la Montréal la 28 mai 1999, semnată de Comunitatea Europeană la 9 decembrie 1999 și aprobată în numele acesteia prin Decizia nr. 2001/539/CE din 5 aprilie 2001 (JO L 194, p. 38, Ediție specială, 07/vol. 8, p. 112).

Uniunii. Totodată, aceste modalități procedurale trebuie să respecte principiile efectivității și echivalenței în raport cu cele prevăzute de dreptul intern atunci când este vorba de situații similare.

Curtea adaugă că această constatare nu trebuie să fie pusă în discuție de dispozițiile Convenției de la Varșovia și ale Convenției de la Montréal, deoarece măsura compensării prevăzută de Regulamentul nr. 261/2004 se situează în afara domeniului de aplicare a acestora, deși este complementar cu regimul daunelor-interese pe care acestea îl prevăd. Astfel, dreptul Uniunii instituie un regim autonom de reparare, standardizată și imediată, a prejudiciilor cauzate de neplăcerile create de întârzierile și de anulările zborurilor, care are întâietate față de Convenția de la Varșovia și față de Convenția de la Montréal.

MENȚIUNE: Trimiterea preliminară permite instanțelor din statele membre ca, în cadrul unui litigiu cu care sunt sesizate, să adreseze Curții întrebări cu privire la interpretarea dreptului Uniunii sau la validitatea unui act al Uniunii. Curtea nu soluționează litigiul național. Instanța națională are obligația de a soluționa cauza conform deciziei Curții. Această decizie este obligatorie, în egală măsură, pentru celelalte instanțe naționale care sunt sesizate cu o problemă similară.

Document neoficial, destinat presei, care nu angajează răspunderea Curții de Justiție.

[Textul integral](#) al hotărârii se publică pe site-ul CURIA în ziua pronunțării.

Persoana de contact pentru presă: Iliana Paliova ☎ (+352) 4303 3708

Imagini de la pronunțarea hotărârii sunt disponibile pe „[Europe by Satellite](#)” ☎ (+32) 2 2964106